

- написання рефератів;
- захист індивідуальних завдань.

Вони також можуть використовуватися студентами для самоконтролю при підготовці до заліків, іспитів, для самостійного вивчення теоретичних основ дисципліни “Громадське будівництво”.

Усне опитування застосовується на практичних заняттях і здійснюється в процесі співбесіди. Письмова робота, як поточний засіб контролю є більш оперативною і об’єктивною та проводиться індивідуально по окремим завданням в аудиторії.

Студенти, які беруть участь у науково-дослідній роботі, можуть також підготувати доповідь на всеукраїнську науково-практичну конференцію молодих вчених і студентів ХДУХТ.

Дисципліна “Громадське будівництво” вивчається з метою надати студентам знання з основних питань проектування та будівництва нових будівель підприємств готелів та ресторанів, а також з експлуатації та реконструкції існуючих будівель підприємств готельно-ресторанного бізнесу.

Студентам необхідно ретельно вивчити теоретичні основи дисципліни “Громадське будівництво” за допомогою одного або кількох з рекомендованих підручників та навчальних посібників як вітчизняних, так і зарубіжних.

Вся організація навчального процесу повинна стимулювати студентів навчатися сумлінно і систематично.

Відповідно до вимог навчального процесу в ХДУХТ існує система поточного і підсумкового контролю для об’єктивної оцінки і перевірки рівня якісного засвоєння знань студентами.

У процесі вивчення курсу “Громадське будівництво” поточний контроль знань здійснюється протягом семестру за такими напрямами:

- систематичність і активність роботи студента на семінарських і практичних заняттях;
- оцінювання виконання завдань для самостійного опрацювання.

Засвоєння курсу в цілому здійснюється шляхом підсумкового контролю (складання заліку).

Допуск до заліку отримують студенти, які не мали пропусків занять і незадовільних оцінок поточного контролю протягом семестру або ліквідували свою заборгованість.

Отже, навчальний процес потрібно постійно переорієнтовувати на формування в студентів бажання й уміння самостійно оволодівати знаннями, використовувати літературу та інші джерела інформації.

Чітко спланована організація самостійної роботи студентів буде сприяти розвитку творчої активності, спостережливості, логічному мисленню, здібностям працювати самостійно і т. інше.

В.В. Смирнов, канд. ист. наук, проф. (ХГУПТ, Харьков)

ПРОБЛЕМА АКЦИОСОЦИАЛЬНОЙ КОРРЕЛЯЦИИ ПОЛИТИЧЕСКОГО ЛИДЕРА И ОБЩЕСТВА В ТРУДАХ ХОСЕ ОРТЕГИ-И-ГАССЕТА

Современная политическая жизнь предъявляет новые требования во взаимоотношениях между лидером и обществом. Это связано с такими причинами, как:

- наличием конкурентных политических лидеров и их сторонников в обществе;
- всё возрастающей приверженностью к демократическим ценностям в политической жизни общества;
- необходимостью правовой регламентации и защиты сложившейся системе обязательных социальных норм.

На эти и другие проблемы неоднократно обращал внимание в своих трудах один из самых прозорливых европейских мыслителей XX в. Хосе Ортега-и-Гассет. Он утверждал, что:

- активная общественно-политическая деятельность лидера не гарантирует его успеху, даже если он – гений;
- индивид никогда не достигнет значительных результатов, опираясь только на собственные силы;
- личность сильна количеством социальной энергии, которым зарядила её масса;
- любая одаренность – только повод или предлог, чтобы лидер сконцентрировал на себе весь общественно-политический интеллектуальный потенциал.

Влияние политического лидера на общество ровно в той мере, в какой пользуется авторитетом, среди большинства народа.

Политический деятель, претендующий на лидерство, на власть, становится властителем дум среди своих сторонников, надеждой обездоленных масс на лучшую жизнь. Наоборот, будто степень влияния на массы во многом зависит только от способностей и таланта политического лидера, который должен был бы восприниматься в любой среде как «мессия». Многим политическим лидерам (по теории А. Тойнби) в своей деятельности не хватало понимания главного закона, обеспечивающего развитие общества через своевременный «ответ» «творческой элиты» на периодический «вызов» «инертного большинства».

В эпоху национального сплочения массы ощущают себя безымянным сообществом, избирая себе «героев», выступающих символом желанного единства, вобравших в себя мощь народного энтузиазма. В

період же політичного «пораження» на виборах спостерігається тенденція до розпаду партій, парламентської коаліції.

Кожний лідер, програвшої партії звиняє своїх колишніх союзників у всіх гріхах, обрушивши на них лавину злоби і тупости, намагаючись знайти в цьому оправдання власної неспроможності в політичній грі необхідністю правового забезпечення і закріплення скланих в суспільстві норм моралі і правдивості у взаємодіях політичного лідера і суспільності. На ці і інші проблеми неодноразово звертав увагу один з найбільш прозорливих європейських мислителів ХХ в. Хосе Ортега-і-Гассет.

Наукові дослідження констатують, що значущість лідерів залежить від спроможності мас воодушевлятися, а не навпаки. В українській історії були періоди, коли душа народу як би втрачала чутливість, ставала самодовільною, завистливою і більше не спроможною творити соціальні міфи. Сучасні політичні партії України не є масовими і тим більше національно-класовими об'єднаннями людей. Їх створення і діяльність в більшій мірі пов'язані з завданням завоювання більшості голосів виборців у час проведення виборів.

Велику трагедію нашої національної історії становить ще гостра і хронічна нехватка видатних пасіонарних меншин (мудреців, художників, полководців, промисленників, робітників, і навіть образцового бонвивана (фр. *Bon vivant* – весельчак). І тому, суспільство на виборах президента не знає чітко кому віддати перевагу при голосуванні і віддає свої голоси більш вимогливому керівнику, спроможному не тільки покращити існування нації, але і твердо і послідовно приступити до управління, направивши всі зусилля української нації на шлях соціально-політичного досконалості громадянського суспільства і держави.

Якщо Україна бажає воскреснути, вона повинна відтворити в собі, перш за все могутню, неукротиму духовну силу до досконалості, коренним чином змінити стиль спілкування, перетворити побутові міщанські звичаї, соціальну поведінку так, щоб вони перестали знаходитися, наприклад, на рівні лідерів старої влади і їх сторонників.

О.М. Тріщ, доц. (ХДУХТ, Харків)

М.В. Кондратенко, викл. (ХДУХТ, Харків)

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В НЕМОВНОМУ ВНЗ

Одним з основних питань інтенсифікації методів навчання є впровадження інформаційних технологій у процесі підготовки майбутніх працівників економічної галузі. Поняття «нова інформаційна технологія» пов'язане з розвитком перспективних дидактичних засобів, до яких відносяться електронні мультимедійні засоби, комп'ютери та комп'ютерні мережі. Найуживанішими під час занять формами є електронна пошта, списки розсилки, електронні дошки оголошень та чати. Інтернет може бути використаний як ефективний засіб навчання іноземним мовам. Він дає додаткові можливості для реалізації всіх компонентів комунікативної компетенції як мети навчання. Знаходячись в телекомунікаційних мережах, користувач обмінюється інформацією, включається в розробку цікавих проєктів, заглиблюється в автентичні ситуації спілкування прагматичного та соціокультурного характеру, шукає та організує для себе спілкування з носіями мови, що вивчається. Така взаємодія в мережі передбачає розвиток здібностей вести діалог, постійно перемикаючись на соціальні ситуації, які сприяють вихованню толерантності до інших поглядів на життя, другому людському досвіду, другим нормам і культурним враженням. Щоб використання інформаційних технологій при вивченні іноземної мови було виправданим, треба кожен раз шукати шляхи інтеграції їх в навчальний процес, органічно вписувати в систему навчання з усім програмним мовним матеріалом, співвідносити інтереси студентів, які обирають тему для проєкту, з темою, яка вивчається, передбачувати порівняльне вивчення фактів та подій.

Наприклад, під час вивчення теми «Моя майбутня професія» на заняттях з німецької мови можна провести телекомунікаційний семінар «На шляху до професії». Телекомунікаційний семінар – спільна комунікативно-пізнавальна творча діяльність студентів, яка організована на основі комп'ютерних телекомунікацій. Студентам цікаво знайти та порівняти інформацію про можливості навчання та перспективи працевлаштування молоді у ФРН, її соціальний розвиток, про загальнофедеральні молодіжні організації, проєкти в сфері освіти молоді, різні програми. Викладач може коротко повідомити про державну підтримку соціальної освіти ФРН та рекомендувати тему для вивчення. Мета семінару – активізація творчого потенціалу студентів, розвиток комунікативно-прагматичних вмінь міжособового спілкування, розширення лінгвокраїнознавчих знань та вмінь, виховання культури спілкування за допомогою електронної пошти. Передбачається організувати роботу в три етапи:

розвиток вмінь самостійного пошуку необхідної країнознавчої інформації про ринки праці для молодих фахівців в країні мови, яка вивчається, вимоги роботодавців до рівня освіченості та професіоналізму фахівців до рівня володіння іноземною мовою; творче переосмислення і використання інформації при виконанні комунікативних завдань та вправ;